

paa deres Godser. Det er Udtalelser af en Mand, som jeg er vis paa, at det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup) sætter stor Pris paa. Man vil deraf se, at Grundtvig den Gang meget godt kunde tænke sig, at Samfundet vilde gribe ind i dette Forhold, akkurat paa samme Maade, som jeg i Dag har gjort mig til Talsmand for, at man skulde. Det er et Citat, man ikke kan læse ofte nok, fordi det er et udmærket Ord, navnlig dette Udbrud af Grundtvig: Ethvert Folk er sit Fædrelands Grundejer. Dermed mener han, at Jorden ikke skal tilhøre en Slump Herremænd, men at alle have Ret til Jorden, og Grundtvig stod allerede den Gang i Fyrerne meget nær paa samme Standpunkt som Amerikaneren Henry George gjorde, naar han krævede Jordens Nationalisering.

Navnlig vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg ogsaa af den Grund maa staa paa det Standpunkt, jeg hidtil har hævdet, at Samfundet faar noget at gøre med Jorden, fordi det ellers vilde gaa saaledes, at Pengearistokratiet kom til at afløse Lensadelen, og det vilde ingen være tjent med, det indrømmer jeg det ærede Medlem for Assens (Berntsen). Jeg tror ogsaa, den højtærede Justitsminister indrømmede det før.

Maa jeg saa endnu kun sige til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), der sagde, at han troede ikke, vi kunde faa gennemført dette, før Socialdemokratiet blev Flertal i Folketinget, at jo mere Rigsdagen og det høje Ting modsatte sig Gennemførelsen af et saadant Forslag som dette, des hurtigere blive vi i Virkeligheden Flertal i Folketinget.

Pinstrup: Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) frygtede de høje Priser, disse Jorder vilde blive satte til. Men der vilde jo ikke være noget i Vejen for, at der kunde sættes en Grænse for disse Priser. Samtidig omtalte han, at det maaske kunde være nyttigt, om vi gik til at indskrænke Behæftelsesretten til Jorden. Jeg skal indrømme det ærede Medlem, at der ligger nogen Fare i den lette Adgang, som vi søge at gøre lettere og lettere, til at faa Jorden behæftet det højest mulige. Thi hvad fører det til? Til forhøjede Ejendomspriser. Men faa vi saa en nedadgaende Periode, staa vi meget vanskeligt i det. Jeg skal indrømme, at det er et ret alvorligt Spørgsmaal, det ærede Medlem der har rørt ved.

Saa vil jeg sige, at Jordspørgsmaalet er for mig ogsaa langt det overvejende. Jeg lægger meget større Vægt paa det end paa de Millioner, der har været talt om og navnlig med saa stor Vægt af den ærede Ordfører. Jeg er fuldkommen enig med flere af de ærede Talere og med det ærede Medlem for Assens (Berntsen) deri, at det er absolut nødvendigt, at Fæstespørgsmaalet maa ordnes samtidig. Det vilde være noget af en Skandale, om vi lode disse Godser gaa over paa private Hænder, Kapitalisthænder, og lode Bønderne der blive staaende som Fæstere til dem. Disse Spørgsmaals Løsning maa absolut ske samtidig. Men det er jo ogsaa den højtærede Justitsministers Mening.

Til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne skal jeg kun sige, at det var dog ikke rent udelukket, at det kunde være det ærede Medlem bekendt, da han dog gaar her i Rigsdagen, at Justitsministeren arbejdede paa et saadant Forslag. Det blev omtalt af den højtærede Justitsminister ved Finanslovens 1ste Behandling, husker jeg ganske tydeligt, og hvis jeg har begaaet en Fejl, saa gjorde det ærede Medlem sig netop skyldig i noget tilsvarende, idet han insinuerede, at Flertallet holdt hans Forslag tilbage. Det er ikke Tilfældet. Man kan jo ikke forlange, at private Forslag skulle gaa frem for Regeringsforslag. Og naar man ser paa Spalterne i Rigsdagstidenden, som ikke mindst de Herrer fylde, er der Forklaring nok for, at de private Forslag ikke ere komne frem før.

Det ærede Medlem indrømmede, at han havde sagt, at disse store Godser skulde stilles til fri Raadighed for Nationen, og det undrer mig i højeste Grad, at det ærede Medlem ikke gjorde gældende, at de skulde bruges til derpaa at prøve Fællesdrift. Det vilde dog have været i alt Fald noget i Retning af at udføre Socialdemokratiets Program. Naar det ærede Medlem ved denne Lejlighed i Virkeligheden har frit Slag — hans Parti kan jo ikke gennemføre den Sag, saa han kan lige saa godt tage Munden dygtigt fuld —, hvorfor følger han saa ikke sit Programs Ord? Det vil han ikke rigtig vedkende sig. Det synes, som om de Herrer ikke have nogen rigtig Tro til dette Programs Gennemførlighed. Men, som jeg sagde før, det kunde være, at naar de Herrer tog Millionerne med, som ere knyttede til Godserne, saa kunde de nok vove Forsøget. Det ærede Medlem venter maaske paa at